

учи. И царски синъ да си, трѣбва да бждешъ примѣренъ слуга, че като напуснешъ дома на господаритѣ си, тѣ да кажатъ: Добъръ бѣше нашиятъ слуга! Като него другъ не сме имали. Той бѣше идеенъ работникъ, всичко вършеше съ любовь. Когато нѣкой се запитва, защо е дошълъ на земята, нека си отговори, че е дошълъ на земята да научи закона на служенето, и така да го научи, че като напусне дома на своитѣ господари, да чуе следнитѣ думи: Добъръ бѣше нашиятъ слуга! Като него другъ не сме имали.

Сега, ще ви препоръчамъ да четете Притчитѣ, едни отъ които сж по-мжчни за разбирање, а други — по-лесни. Тѣ съдържатъ практически правила за всички положения, на които човѣкъ може да се натъкне въ живота си.

Най-важниятъ стихъ отъ 15 гл. на Притчитѣ е следниятъ: „Смирението предхожда предъ славата“. Когато се натъкнете на най-голѣмитѣ мжчноти и несгоди въ живота, вие трѣбва да имате предъ видъ този стихъ и всичко да претърпвате, като знаете, че сте близо вече до края на мжчнотиитѣ, т. е. близо до избавлението. Богъ иде вече да ви избави! Този законъ се провѣрвя навсѣкжде въ живота. Когато една болка се увеличи толкова много, че едва се понася, тя е дошла вече до своя край. Когато сиромашията стане непоносима, приближилъ е вече нейниятъ край. Лошитѣ работи нѣматъ начало, иматъ край; добритѣ работи иматъ начало, нѣматъ край. Нѣкой казва: Нѣма ли край това нѣщо? — Има край. Щомъ има край, то е зло. — Ами това нѣщо нѣма ли начало? — Има начало. Щомъ има начало, а нѣма край, то е добро. Който търси края на нѣщата, той ще влѣзе въ ада; който търси началото на нѣщата, той ще влѣзе въ небето. Добриятъ, красивиятъ животъ има начало, нѣма край. Лошиятъ животъ има край, нѣма начало. Който пита за началото на нѣщата, поставятъ го при добритѣ условия на живота; който пита за края на нѣщата, поставятъ го при лошитѣ условия на живота. Ето защо, и на васъ казвамъ: питайте само за ония нѣща, които иматъ начало, а нѣматъ край! Не питайте за нѣща, които нѣматъ начало, но иматъ край! Следователно, дойдешъ ли до най-голѣмото мжчение, до най-голѣмото страдание, стисни устата си и мълчи, не питай за края. Ако питашъ за края на сиромашията, или за края на страданието, не само че нѣма да видишъ тѣхния край, но още по-голѣми изпитания ще ти дойдатъ.

За обяснение на последната мисълъ, ще приведа след-